[2019] 15 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 569

ਵਸੰਤ ਗਣਪਤ ਪਦਵੇ (ਡੀ) ਐੱਲ. ਆਰ. ਐੱਸ. ਅਤੇ ਓ. ਆਰ. ਐੱਸ.

ਬਨਾਮ

ਅਨੰਤ ਮਹਾਦੇਵ ਸਾਵੰਤ (ਡੀ) ਐੱਲ. ਆਰ. ਐੱਸ. ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ। (2018 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 11774).

ਸਤੰਬਰ 18,2019

[ਆਰ. ਐੱਫ. ਨਰੀਮਨ, ਆਰ. ਸੁਭਾਸ਼ ਰੈੱਡੀ ਅਤੇ ਸੂਰੀਆ ਕੰਟ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਟ, 1948 - (1) (ਏ)- ਐੱਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ। 32 ਐੱਫ (1) (ਏ) 1969 ਦੇ ਐਕਟ 49 ਦੁਆਰਾ-ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼-ਸੈਕਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂਤਾ। 32-ਐੱਫ (1) (ਏ) ਐਕਟ 1969 ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਸੀ ਜਾਂ ਟਿਲਰਜ਼ ਦਿਵਸ 'ਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਅਪੰਗਤਾ ਤੋਂ ਪੀੜ੍ਹਤ ਸੀ- ਆਯੋਜਿਤਃ 1969 ਦੇ ਸੋਧ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਧਵਾ ਸੀ ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਅਪੰਗਤਾ ਤੋਂ ਪੀੜ੍ਹਤ ਸੀ, ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵਾਂ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ-ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਭੇਜਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਆਪਣੇ ਖਰੀਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕੇ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਟ, 1948 - ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ (1) (ਏ)-ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ-ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਜਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਸੁਨਹਿਰੀ ਨਿਯਮ-1956 ਦੇ ਸੋਧ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੁਆਰਾ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨਾਬਾਲਗ ਸੀ ਜਾਂ ਵਿਧਵਾ ਸੀ ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਅਪਾਹਜਤਾ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਅਜਿਹਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। 31 – ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਾਬਾਲਗ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ

ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1-ਏ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ। 32 – ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਨਵਾਂ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਲਈ, 1969 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ 49 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ "ਸ਼ਬਦ" ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਭੇਜੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਅਜਿਹਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। 31, ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) (ਏ)-ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ। 32-ਐੱਫ (1) (ਏ) ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਨਾਬਾਲਗ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਪਰ ਹੋਰ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਮਾਨਸਿਕ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਆਯੋਜਿਤਃ ਐੱਸ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਪੜ੍ਹਨ. 32- ਐੱਫ (1) (ਏ) ਬੇਤੁਕੀ ਸਥਿਤੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ-ਡਰਾਫਟਸਮੈਨ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਐੱਸ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 32- ਐੱਫ 1) (a) ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਐਸ. 32ਐੱਫ (1) (ਏ) ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ-ਕਾਨੂੰਨ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀਆਂ ਡਿਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਰਗੀਕਰਣ ਕਦੇ ਵੀ ਮਨਮਰਜ਼ੀ, ਨਕਲੀ ਜਾਂ ਟਾਲ-ਮਟੋਲ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ-ਨਾਬਾਲਗ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਰਗੀਕਰਣ ਹੋਰ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਹੈ-ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਜਿਹੇ ਵਰਗੀਕਰਣ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ-ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ' ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਰਗੀਕਰਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, "ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਸ਼ਬਦ". ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜਾ ਐਸ. 32-ਐੱਫ (1) (ਏ) ਹੁਣ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 32- ਐੱਫ (1) (ਏ) ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, "ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ" ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸੂਚਨਾ ਸਾਰੇ ਤਿੰਨ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ-ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ-ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ-ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਟ, 1948 - ਐਸ. 32-ਐੱਫ (1)

(ਏ)-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਖਰੀਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਿੱਥੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨਾਬਾਲਗ ਹੈ, ਆਦਿ। 32 ਐੱਫ (1) (ਏ)-ਆਯੋਜਿਤਃ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਖੇਤੀ ਕਰਨਾ ਜਿੱਥੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨਾਬਾਲਗ ਹੈ, ਵਿਧਵਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਪੰਗਤਾ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਟਿੱਲਰ ਦਿਵਸ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ-ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਰਾਹੀਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ-ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਅਪੰਗਤਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜ਼ਮੀਨ ਹੁਣ ਨਾਬਾਲਗ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵੱਡਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਵਿਧਵਾ ਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨੇ ਯੂ/ਐੱਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। 63, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਿਸ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਅਪੰਗਤਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ-ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਖੇਤੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 29 ਫਿਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-ਜੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਫਲੀਭੂਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਦੋਂ ਹੀ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ।

ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਰੱਖਿਆਃ 1. 1969 ਦੇ ਸੋਧ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵਾਂ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਸੀ ਜਾਂ ਟਿਲਰਜ਼ ਦਿਵਸ 'ਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਅਪੰਗਤਾ ਤੋਂ ਪੀੜ੍ਹਤ ਸੀ। ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਭੇਜਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਆਪਣੇ ਖਰੀਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕੇ।

2.1 ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਟੈਨੈਂਸੀ ਐਂਡ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਲੈਂਡਜ਼ ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ 1956 ਦੀ ਸੋਧ, ਜਿਸ ਨੇ ਟਿਲਰਜ਼ ਡੇਅ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਰਾਹ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ, ਟਿੱਲਰ ਦਿਵਸ ਉੱਤੇ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਖੋਹ ਲਿਆ

ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਹੱਕ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ ਖੇਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਖਰੀਦ ਬੇਅਸਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ-ਜੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰੀਦ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਪੂਰੀ ਖਰੀਦ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਧਵਾ, ਨਾਬਾਲਗ ਅਤੇ ਅਪੰਗਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਅਵਸਥਾ ਦੌਰਾਨ, ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਜਾਂ ਅਪੰਗਤਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ' ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ-ਧਾਰਾ 2 (6) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ-। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ ਯਾਨੀ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਅਸਾਧਾਰਣ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ, ਨਾਬਾਲਗ ਜਾਂ ਅਪੰਗਤਾ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ ਯਾਨੀ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਮੁਲਤਵੀ ਤਰੀਕਾਂ 'ਤੇ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 32 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੀ ਮੁਲਤਵੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ-ਇੱਕ ਤਾਰੀਖ ਜੋ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ 32 (1ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦਿਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ, ਹੇਠ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1 ਬੀ), ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਸਮਝੀ ਗਈ ਖਰੀਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਐਸ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ। 32, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਟਿੱਲਰ ਦਿਵਸ 'ਤੇ ਜਾਂ ਮੁਲਤਵੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੱਸੀ ਗਈ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ

ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ। 2 ਸੈਕਸ਼ਨ 32-ਜੀ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਖਰੀਦ ਕੀਮਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਧਾਰਾ 32-ਜੀ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਹਰੇਕ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹਰੇਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 32-ਜੀ (5) ਤਹਿਤ ਮੁਲਤਵੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਟਿਲਰਜ਼ ਡੇਅ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 32-ਓ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਅਜਿਹੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਛੱਤ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (1ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਫਿਰ ਇੱਕ ਤਾਰੀਖ ਹੈ ਜੋ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਸ ਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਗਿਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਤਵੀ ਤਰੀਕਾਂ ਅਤੇ ਟਿਲਰਜ਼ ਡੇਅ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣ ਕੇ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਖਰੀਦ ਜਾਂ ਤਾਂ ਬੇਅਸਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

2.3 ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ ਨੂੰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ 1956 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਗੈਰ-ਅਸਥਾਈ ਧਾਰਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੈਕਸ਼ਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨਾਬਾਲਗ ਹੈ, ਵਿਧਵਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਪੰਗਤਾ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਬਣ

ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਟਿੱਲਰ ਦਿਵਸ 'ਤੇ। ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 2 (6) ਵਿਆਖਿਆ-। ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਧਾਰਾ 31 (3) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਅਪੰਗਤਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਭਾਵ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਹੁਣ ਨਾਬਾਲਗ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵੱਡਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 63 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਿਸ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਅਪੰਗਤਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ' ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਫਲੀਭੂਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਮੁਲਤਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

2.4 1969 ਦੇ ਸੋਧ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ (1) (ਏ) ਦੇ ਸਾਦੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਪੜ੍ਹਨ ਉੱਤੇ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 (3) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਨਾਬਾਲਗ ਕਦੋਂ ਵੱਡਾ ਹੋ ਗਿਆ ਜਾਂ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਮੌਤ ਕਦੋਂ ਹੋਈ ਜਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਉੱਤੇ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਥ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਘਾਟ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਸਿਰਫ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ।

2.5 ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਪੈਰਾ 2 ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਾਫੀ ਯੋਜਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜੋ ਨਾਬਾਲਗ ਹਨ, ਨੇ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੋੜੀਂਦੀ

ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਮਾਫੀ ਯੋਜਨਾ ਤਹਿਤ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕੋਲ ਨਾਬਾਲਗ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ 1969 ਦੀ ਸੋਧ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸੂਚਨਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਵਾਧੂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਦੇਸ਼, ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, 1969 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1ਏ) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ 'ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਭੇਜੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਅਜਿਹਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) (ਏ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ (1) (ਏ) ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੰਡਣ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ' ਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਕੱਲੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਥ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਕਿ ਨਾਬਾਲਗ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਹੁਣ ਵੱਡਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਰਥਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਖਰੀਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕੇ।

2.6 ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਏ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਸਨ ਜੋ 1956 ਦੇ ਸੋਧ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਾਬਾਲਗ ਸਨ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਵੱਡੇ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1ਏ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਾਫੀ ਯੋਜਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਸੀ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 32-ਐੱਫ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) (ਏ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਭੁੱਲ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਅਪਾਹਜਤਾ ਕਾਰਨ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾਬਾਲਗਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ (1) (ਏ) ਵਿੱਚ ਦੋ ਹੋਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹ

ਸਾਰੇ ਇੱਕੋ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਲਈ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਗਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇ ਉਸ ਦਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨਾਬਾਲਗ ਹੈ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰੀਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸਾਰਥਕ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਤੱਥ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜੋ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ (ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਥ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ), ਅਜਿਹੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਖਰੀਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ। ਇੰਜ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ 1969 ਦੀ ਸੋਧ ਦਾ ਡਰਾਫਟਸਮੈਨ ਏ ਸੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 32-ਐੱਫ (1ਏ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਾਫੀ ਯੋਜਨਾ, ਜੋ ਫਿਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 32-ਐੱਫ (1ਏ) (ਏ) ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਹੋਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਹੀ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਅਪੰਗਤਾ ਦਾ ਅੰਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਥ ਹਨ ਜੋ ਸਿਰਫ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਹੀ ਪਤਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਵੱਡਾ ਹੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ।

2.7 ਸੈਕਸ਼ਨ 32-ਐੱਫ (1) (ਏ) ਦੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬੇਤੁਕੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਵਿਧਵਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਪਹਿਲੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਉਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਿਸ ਦੀ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਧਾਰਾ 32-ਪੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਜਾਂ ਤਾਂ ਛੱਤ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨ ਜੋ ਛੱਤ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਇਹ ਵਿਸੰਗਤੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਪੂਰੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਮੋੜ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਤੁਕੀ ਗੱਲ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਤਕਰੇ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ 1956 ਦੀ ਸੋਧ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸੁਧਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮਿੱਟੀ ਕੱਟਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੱਕ ਦੇਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕੱਟਣ ਵਾਲੇ ਖੇਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ (1) (ਏ) ਦੀ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਤਰਕ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਜੋ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇੱਕ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਤੁਕੀ ਗੱਲ ਵੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। "ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਇਸ ਲਈ, ਤਿੰਨਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਸੂਚਨਾ ਭੇਜਣੀ ਪਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਅਜਿਹਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

4. ਕਾਨੂੰਨ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀਆਂ ਡਿਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਰਗੀਕਰਣ ਕਦੇ ਵੀ ਮਨਮਰਜ਼ੀ, ਨਕਲੀ ਜਾਂ ਟਾਲਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। 1969 ਦੀ ਸੋਧ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਾਬਾਲਗ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1ਏ) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਾਫੀ ਯੋਜਨਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ (1) (ਏ) ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਡਰਾਫਟਸਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਤੱਥ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 32 ਐੱਫ (1) (ਏ) ਨੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 1969 ਦੀ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਜੋੜੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਛੋਟੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ, ਨਾ ਕਿ ਹੋਰ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਨਾਬਾਲਗ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਰਗੀਕਰਣ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਰਗੀਕਰਣ ਹੈ ਜੋ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਵਰਗੀਕਰਣ ਨੂੰ ਆਮ

ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਏ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਵਰਗੀਕਰਣ, ਜੋ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ "ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ"., ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ (1) (ਏ) ਵਿੱਚ 1969 ਦੀ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਹੁਣ ਪੱਖਪਾਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤਿੰਨਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ (1) (ਏ) ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ, "ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ" ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

5. ਧਾਰਾ 14 (1) (ਏ) ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹਰ ਸਾਲ 31 ਮਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਰਾਇਆ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਹ ਕਿਰਾਇਆ ਅਦਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਿਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁੰਬਈ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਰਤਨਾਗਿਰੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਨਾਲ ਹੀ, ਧਾਰਾ 14 (1) (ਬੀ) ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹਰ ਸਾਲ 31 ਮਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਕਿ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਪਿੰਡ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕੋਈ ਹਰ ਕਿਸੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਤਨਾਗਿਰੀ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਮੁੰਬਈ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ। 1956 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਉਲਟ ਅੱਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਰਹੀ ਉਲਟ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ, ਅਰਥਾਤ,

ਕਿ ਇਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹਨ ਜੋ ਹੁਣ ਚੰਗੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਜੋ ਗਰੀਬ ਹਨ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।

6. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ 2008 ਦੀ ਖਰੀਦ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਨੂੰ ਹੁਣ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਹੁਣ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣਨ ਦਾ ਮੁਲਤਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਅਨਿਰੁੱਧ ਜੋਸ਼ੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ੁਭੰਗੀ ਤੁਲੀ, ਵਕੀਲ। ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ। ਅਜੀਤ ਐੱਸ. ਭਾਸਮੇ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਪੰਕਜ ਕੁਮਾਰ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਸ਼ਸ਼ਾਂਕ ਮੰਗਲੇ, ਏ. ਭਾਸਮੇ, ਨਿਸ਼ਾਂਤ ਰਮਾਕਾਂਤਰਾਓ ਕਟਨੇਸ਼ਵਰਕਰ, ਵਕੀਲ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਆਰ. ਐੱਫ. ਨਰੀਮਨ, ਜੇ.

ਗਣਪਤ ਪਦਵੇ ਬਨਾਮ ਅਨੰਤ ਮਹਾਦੇਵ ਸਾਵੰਤ (2019) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 788। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਥ ਰੈਫਰਲ ਆਰਡਰ ਦੇ ਪੈਰੇ 3 ਤੋਂ 5 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨਃ " 3. ਇੱਕ ਬਲਵੰਤ ਸਾਵੰਤ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 92/2 ਦਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਨਵੇਂ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 31 ਹਿੱਸਾ ਨੰਬਰ 2/10 ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਲਗਭਗ 0.01 ਮਾਪਦਾ ਹੈ। 3 ਐਚ. ਆਰ. ਪਿੰਡ ਪਦਵੇਵਾੜੀ, ਤਾਲੁਕਾ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਰਤਨਾਗਿਰੀ ਵਿਖੇ। ਬਲਵੰਤ ਸਾਵੰਤ ਦੀ ਮੌਤ 10-5-1950 ਉੱਤੇ ਹੋਈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਆਪਣੀ ਵਿਧਵਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਇੰਦਰਾਬਾਈ ਬਲਵੰਤ ਸਾਵੰਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਅਤੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਵਜੋਂ ਛੱਡ ਗਏ। ਵਿਧਵਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਇੰਦਰਾਬਾਈ ਬਲਵੰਤ ਸਾਵੰਤ ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਈ। ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਮਾਲੀਆ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੰਬਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਟ, 1948 ਨੂੰ 1957 ਦੇ ਐਕਟ 15 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 32 ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਹਰੇਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਉਸ

ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਬੋਝ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਖਰੀਦਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜ 1956-1957 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯਾਨੀ 1-4-1957 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 32-ਜੀ ਤਹਿਤ ਖਰੀਦਦਾਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਿਨ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਇੰਦਰਾਬਾਈ ਬਲਵੰਤ ਸਾਵੰਤ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਐਂਟਰੀ ਨੰਬਰ 1341 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਿਨ ਇੰਦਰਾਬਾਈ ਬਲਵੰਤ ਸਾਵੰਤ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 32-ਜੀ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 1 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਇੰਦਰਾਬਾਈ ਬਲਵੰਤ ਸਾਵੰਤ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ 1, ਅਨੰਤ ਮਹਾਦੇਵ ਸਾਵੰਤ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਨੇਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਇੰਦਰਾਬਾਈ ਬਲਵੰਤ ਸਾਵੰਤ ਦੀ ਮੌਤ 7-5-1999 ਉੱਤੇ ਹੋਈ। ਜਵਾਬਦੇਹ 1 ਦਾ ਨਾਮ 29-2-2000 ਉੱਤੇ ਮਾਲੀਆ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੰਦਰਾਬਾਈ ਦੀ ਮੌਤ ਜਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

4. ਸਾਲ 2008 ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਿਨ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ 1 ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਟ, 1948 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "1948 ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਜੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ 2-ਵਧੀਕ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਅਤੇ ਏ. ਐਲ. ਟੀ. ਰਤਨਾਗਿਰੀ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 5-9-2008' ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ 1 ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਜਵਾਬਦੇਹ 2 ਨੇ ਮਿਤੀ 9-9-2011 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ 2 ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜ 1956-1957 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਦਾਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 32-ਜੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਿਨ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਿਨ ਦੇ ਵਿਧਵਾ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ 8-1-1964 ਉੱਤੇ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ 2 ਨੇ ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼

ਦਿੱਤਾ। ਮਿਤੀ 1 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੁਖੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ 1 ਨੇ 1948 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 74 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਵਾਬਦੇਹ 3, ਉਪ-ਮੰਡਲ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਰਤਨਾਗਿਰੀ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ 3 ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਿਤੀ 8-1-2013 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਜਵਾਬਦੇਹ 3 ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਖਰੀਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

5. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਪ-ਮੰਡਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਮਾਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਸੋਧ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਕਈ ਹੋਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਸੋਧਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜੋ ਉਪ-ਮੰਡਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਸਨ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਮਾਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਮਿਤੀ 20-4-2013 ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਪ-ਮੰਡਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਮਾਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖਰੀਦ ਦੀ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ, ਜੋ ਕਿ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਮਾਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕਈ ਹੋਰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਸਾਰੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਫੈਸਲੇ ਮਿਤੀ 1-8-2014 [ਅਰਜੁਨ ਹਰੀ] ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕਾਂਬਲੇ ਬਨਾਮ ਅਨੰਤ ਮਹਾਦੇਵ ਸਾਵੰਤ, 2014 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. ਔਨਲਾਈਨ ਬੰਮ ਜਿਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ”

2. ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਟ, 1948 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ ਨਾਲ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾਃ “ 30. ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈਃ

30.1. ਟਿਲਰਜ਼ ਡੇਅ ਯਾਨੀ 1-4-1957 'ਤੇ ਅਪੰਗਤਾ ਤੋਂ ਪੀੜ੍ਹਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਲਈ, ਸਮਝੀ ਗਈ ਖਰੀਦ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

30.2. ਅਪੰਗਤਾ ਤੋਂ ਪੀੜ੍ਹਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

30.3. ਧਾਰਾ 31 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਅਪੰਗਤਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

30.4. ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖਰੀਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨਾਬਾਲਗ ਸੀ ਜਾਂ ਵਿਧਵਾ ਸੀ ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਅਪੰਗਤਾ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਅਜਿਹਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

30.5. ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ (1) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਖਰੀਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। 31. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਿਨ ਦੀ ਮੌਤ ਆਈ. ਡੀ. 1 ਉੱਤੇ ਹੋਈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਉਸ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਧਾਰਾ 31 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਖਰੀਦ ਲਈ ਕੋਈ ਸੂਚਨਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਪ-ਮੰਡਲ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਮਾਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਪਣੇ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸਨ।ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਭਾਵ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਧਾਰਾ

31 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸੂਚਨਾ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

32. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਖ਼ਾਸਕਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅੱਪਾ ਨਰਸੱਪਾ ਮਗਦੂਮ [ਅੱਪਾ] ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ। ਨਰਸੱਪਾ ਮਗਦੂਮ ਬਨਾਮ ਅਕੁਬਾਈ ਗਣਪਤੀ ਨਿੰਬਾਲਕਰ, (1999) 4 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 443], ਸੁਦਾਮ ਗਣਪਤ ਕੁਟਵਾਲ [ਸੁਦਾਮ ਗਣਪਤ ਕੁਟਵਾਲ ਬਨਾਮ ਸ਼ੇਵੰਤਾਬਾਈ ਤੁਕਾਰਾਮ ਗੁਲੁਮਕਰ, (2006) 7 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 200] ਅਤੇ ਤੁਕਾਰਾਮ ਮਾਰੂਤੀ ਚਵਾਨ [ਤੁਕਾਰਾਮ ਮਾਰੂਤੀ ਚਵਾਨ ਬਨਾਮ ਮਾਰੂਤੀ ਨਾਰਾਇਣ ਚਵਾਨ, (2008) 9 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ (1-ਏ) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਰੀਦ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਖਰੀਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਿਆਨ ਦੇਵਾਂਗੇ। " ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਫਿਰ 1948 ਐਕਟ ਦੀ 1969 ਦੀ ਸੋਧ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀਃ " 37. 1969 ਦੇ ਐਕਟ 49 ਦੁਆਰਾ ਜੋੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ (1) (ਏ) ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨਾਬਾਲਗ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਨਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਆਪਣੇ ਖਰੀਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕੇ। ਹੋਰ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਜੋ ਵਿਧਵਾ ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਅਪੰਗਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ, ਨੂੰ 1969 ਦੇ ਐਕਟ 49 ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 1969 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਭਾਵ ਨਾਬਾਲਗ ਲਈ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕੋ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀਆਂ ਦੋ ਹੋਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ

ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਜਿਸ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਅਪੰਗਤਾ ਹੈ। ਰੁਕ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਦੇਸ਼ ਅਪਾਹਜਤਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪਾਹਜ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹੀ ਲਾਭ ਅਪਾਹਜ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਅਪਾਹਜ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜੋ ਨਾਬਾਲਗ ਸੀ, ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਅਪਾਹਜਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪੀੜ੍ਹਤ ਹੋਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਸੂਚਨਾ ਭੇਜਣ ਲਈ ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਭਾਵ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਅਪੰਗਤਾ ਦੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਹੋਂਦ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 1969 ਦੇ ਐਕਟ 49 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਸੋਧਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਨ। ਇਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਟਿੱਲਰ ਦਿਵਸ 'ਤੇ ਅਪੰਗਤਾ ਤੋਂ ਪੀੜ੍ਹਤ ਸਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਵਿਧਵਾ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਜਿਸ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਅਪੰਗਤਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਰੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਆਪਣੇ ਖਰੀਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਣ।

38. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਿਨ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਛਲੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਉਹ ਬੰਬਈ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਿਨ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਕਾਰਕ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਿਨ ਦੀ ਮੌਤ ਜਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸਰੀਰਕ ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਅਪਾਹਜਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਖਰੀਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਕਰੇਗਾ, ਇਹ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਹੈ। 1948 ਐਕਟ ਅਤੇ 1969 ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ

ਗਈਆਂ ਸੋਧਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦੇਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸਨ। 1957 ਦੇ ਐਕਟ 15 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸੁਧਾਰ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਿੱਟੀ ਕੱਟਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੱਟਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ (1-ਏ) ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਧਾਰਾ 31 (3), 1948 ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

39. ਜਦੋਂ 1948 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਟਿੱਲਰ ਦਿਵਸ 'ਤੇ ਅਪੰਗਤਾ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੈ ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਸਹੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਅਰਥਪੂਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਹਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ ਕਿ ਮਿਆਦ ਕਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਹੈ।

40. ਖਰੀਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਅਪੰਗਤਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸਿਰਫ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

41. ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸਹੀ ਨੂੰ ਵਿਵਹਾਰਕ, ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਅਰਥਪੂਰਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਹਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਇਹ ਜਾਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕਿ ਅਪੰਗਤਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

42. ਅੱਪਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਗਣਪਤੀ ਨਿੰਬਾਲਕਰ, (1999) 4 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 443] ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਿਨ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਕੋਈ ਸੂਚਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੁਦਾਮ ਗਣਪਤ ਵਿੱਚ ਇਸ

ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ ਕੁਟਵਾਲ [ਸੁਦਾਮ ਗਣਪਤ ਕੁਟਵਾਲ ਬਨਾਮ ਸ਼ੇਵੰਤਾਬਾਈ ਤੁਕਾਰਾਮ ਨੇ ਵੀ ਇਹੋ ਅਨੁਪਾਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ 1969 ਦੇ ਐਕਟ 49 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਨੁਪਾਤ ਉੱਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ 1969 ਦੇ ਐਕਟ 49 ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ (1) (ਏ) ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ:

42.1. (1) ਕੀ 1969 ਦੇ ਐਕਟ 49 ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ (1) (ਏ) ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਵੀ ਢੁਕਵਾਂ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਧਵਾ ਸੀ ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਅਪੰਗਤਾ ਤੋਂ ਪੀੜ੍ਹਤ ਸੀ?

42.2. (2) ਕੀ ਕਿਸੇ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਵੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਭੇਜਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਆਪਣੇ ਖਰੀਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕੇ।

42.3. (3) ਜੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨ (1) ਜਾਂ (2) ਦਾ ਉੱਤਰ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅੱਪਾ ਵਿੱਚ ਹੈ।

43. ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਗਠਨ ਲਈ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਜਾਣ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਅਸੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਗੀਆਂ। "

3. ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਅਨਿਰੁੱਧ ਜੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਐੱਸ. ਭਾਸਮੇ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਜੋਸ਼ੀ ਨੇ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ 1948 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸੁਧਾਰ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਸਮਾਜਿਕ ਭਲਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਏ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼

ਤੌਰ ਉੱਤੇ 1956 ਅਤੇ 1969 ਦੇ ਸੋਧ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਹਿਲੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਯੋਜਨਾ ਇੱਕ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏ' ਤੇ ਦੇਣ ਦੀ ਸੀ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਸਖਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਟਿਲਰਜ਼ ਡੇਅ ਯਾਨੀ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਧਵਾਵਾਂ, ਨਾਬਾਲਗਾਂ ਅਤੇ ਅਪੰਗਤਾ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਖੇਤੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਖਰੀਦ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। 1969 ਦੀ ਸੋਧ ਨੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਨਾਬਾਲਗ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਲਈ, 1956 ਦੀ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਪ-ਪੂਰਤੀ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਕਾਸ਼ਤਕਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੈ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਜਾਂ ਅਪੰਗਤਾ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਅਪੰਗਤਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਪੰਗਤਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਅਰਥਪੂਰਨ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਕੋਈ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ ਦੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਤੁਕਾ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਸਾਲ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਖਰੀਦ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਪੰਗਤਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਬੀਤ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਸਹੀ ਹਨ,

ਤਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵੀ ਇਸ ਕਾਰਨ ਲੰਘ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਧਾਰਾ 32-ਪੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੰਡਣਾ ਪਏਗਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲੀ ਤਰਜੀਹ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਤੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਵਾਪਸ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ 1956 ਦੀ ਸੋਧ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ, ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਲਾਭ ਨਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਤੋਂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਲਈ, ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 32-ਐੱਫ ਦੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਇਹ ਬੇਤੁਕਾ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦੁਭਾਸ਼ੀਏ ਵਜੋਂ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਜਾਂ ਘਟਾ ਸਕੀਏ ਜੋ ਇਸ ਬੇਤੁਕੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਗੇ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ ਨੂੰ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਅਪਾਹਜਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਾਬਾਲਗਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਾਬਾਲਗ ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸਾਰਥਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕੇ, ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਲਟ 1956 ਦੀ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

4. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਭਾਸਮੇ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇੱਕ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਇਆ ਹਰ ਸਾਲ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 31 ਮਈ ਤੱਕ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਣ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿਰਾਇਆ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਅਪੀਲ ਵੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਜ਼ਰੂਰ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਸਹੀ ਸਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 32-ਐੱਫ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਅਸਥਾਈ ਧਾਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਤਿੰਨ ਵਰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਰਗ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਰੂਰਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 1969 ਦੇ ਸੋਧ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ ਕਿ ਨਾਬਾਲਗਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਏ ਸਨ, ਇਸੇ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਛੋਟੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਕਠੋਰਤਾ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਜਲਵਾਯੂ ਬਦਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਦਾ ਗਰੀਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਅੱਜ ਦਾ ਅਮੀਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਗਰੀਬ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 32-ਐੱਫ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨਾ ਜਾਂ ਘਟਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਰਥ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਜੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੁੱਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।

5. ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ 1948 ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (6) ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੇਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਿਆਖਿਆ-। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ

ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈਃ “2. ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ. -ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਘਿਣਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ,

(6) “ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਲਈ "।ਵਿਆਖਿਆ ।-ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਜਾਂ ਨਾਬਾਲਗ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਸਰੀਰਕ ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਅਪੰਗਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਜਾਂ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਏ ਦਾ ਇੱਕ ਸੇਵਾ ਮੈਂਬਰ ਫੌਜਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਨੌਕਰਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਭਾੜੇ ਦੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ” ਵਿਆਖਿਆ । ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਡੀਮਿੰਗ ਪ੍ਰਬੰਧ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਚਾਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 6. ਧਾਰਾ 2 (8) ਦੇ ਤਹਿਤ, "ਜ਼ਮੀਨ" ਨੂੰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (18) ਦੇ ਤਹਿਤ, "ਕਿਰਾਏਦਾਰ" ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ-ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੰਨੇ ਗਏ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਖੇਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨੌਕਰ ਦੁਆਰਾ ਨਕਦ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਗਿਰਵੀਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਖੇਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 4-ਬੀ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 31 ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈਃ - “ 31. ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਅਤੇ ਗ਼ੈਰ-ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ। — (1) ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਅਤੇ 30 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 31-ਏ ਤੋਂ 31-ਡੀ (ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ) ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇੱਕ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ (ਅਧਿਆਇ III-ਏ. ਏ. ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨਾ ਹੋਣਾ), ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ (2) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ (ਸਥਾਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ) ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਹੇਠ

ਦਿੱਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈਃ (ਅ) ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਾਂ (ਅ) ਕਿਸੇ ਗ਼ੈਰ-ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ।

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਲਈ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ 31 ਦਸੰਬਰ, 1956 ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਮਾਮਲਾਤਦਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਧਾਰਾ 29 ਤਹਿਤ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ 31 ਮਾਰਚ, 1957 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਮਲਾਤਦਾਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(3) ਜਿੱਥੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨਾਬਾਲਗ ਹੈ, ਜਾਂ ਵਿਧਵਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਅਪਾਹਜਤਾ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 29 ਤਹਿਤ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਾਲਗ ਵੱਲੋਂ ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ;

(ii) ਕਿਸੇ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਮਾਨਸਿਕ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਅਪੰਗਤਾ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ; ਅਤੇ

(iv) * *ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਜੇਕਰ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਵੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ 31 ਮਾਰਚ, 1958 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਮਿੱਟ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ 'ਤੇ ਮਾਮਲਾਤਦਾਰ ਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਖੇਤਰ, ਮੁਲਾਂਕਣ, ਵਰਗੀਕਰਣ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਮੁੱਚੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। " 7. ਧਾਰਾ 31-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖੁਦ ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਹੁਤ ਸਖਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਉਹ ਸਿਰਫ ਛੱਤ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਆਮਦਨੀ ਉਸ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਸਰੋਤ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਰਾਏ ਇੱਕੋ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜੋ ਮਿਆਦ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹਨ। ਧਾਰਾ 31-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅੱਧੇ ਖੇਤਰ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਖਤਮ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ। ਸੈਕਸ਼ਨ 32 ਉਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸੁਧਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਗ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈਃ "32. ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ ਕਾਸ਼ਤਕਾਰਾਂ ਦੇ

ਦਿਨ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਮੰਨੀ (1) ਅਪ੍ਰੈਲ 1957 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ (ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਕਾਸ਼ਤਕਾਰ ਦਿਵਸ" ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਹਰੇਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਅਗਲੀਆਂ ਅਗਲੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਦੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਖਰੀਦੀ ਹੋਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਉਸ ਦਿਨ ਉਸ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਬੋਝ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੈ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ, ਜੇਕਰ -

(ਏ) ਅਜਿਹਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇਸ ਦਾ ਸਥਾਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਦਾ ਹੈ;

(ਅ) ਅਜਿਹਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਥਾਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ' ਤੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੇਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ (ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਧਾਰਾ 31 ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; ਜਾਂ ii) ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ 31 ਮਾਰਚ, 1957 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਮਲਾਤਦਾਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ; ਜਾਂ

(3) ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਧਾਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਪਰ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ 31 ਮਾਰਚ, 1957 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਮਲਾਤਦਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈਃ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਾਮਲਾਤਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਮਾਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੋਧ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਜੋ ਧਾਰਾ 31 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਨੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1958 ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ |

(1ਏ) (ਏ) ਜਿੱਥੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਕਥਿਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਧਾਰਾ 29 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੇ ਅਰਜ਼ੀ ਮਾਮਲਾਤਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਮਾਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਖਰੀਦ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਅਰਜ਼ੀ ਪਾਸ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।

(ਅ) ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਧਾਰਾ 29 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਹੈ।

(1(ਅ) ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 29 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਢੰਗ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਪ੍ਰੈਲ 1957 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ 31 ਜੁਲਾਈ 1969 ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗੈਰ-ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਧਾਰਾ 29, ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਉੱਤੇ, ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਲਈ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 32-ਏ ਤੋਂ 32-ਆਰ (ਦੋਵੇਂ ਸਮੇਤ) ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਹੋਣ, ਉਸ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ, ਇਸ ਸੋਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਤਹਿਤ

ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਤਾਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਹ 'ਏ' ਦੀ ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਇੰਨੀ ਜ਼ਮੀਨ ਛੱਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਵਿਆਖਿਆ-ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ, "ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਜਾਂ ਮੌਤ ਉੱਤੇ ਵੰਡ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। " ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ ਉਹ ਧਾਰਾ ਹੈ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈਃ “32-ਐੱਫ. ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਖਰੀਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਿੱਥੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨਾਬਾਲਗ ਹੈ, ਆਦਿ।

(1) ਪਿਛਲੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, -

(ਏ) ਜਿੱਥੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨਾਬਾਲਗ ਹੈ, ਜਾਂ ਵਿਧਵਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਮਾਨਸਿਕ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਅਪਾਹਜਤਾ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਅਜਿਹਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਭੇਜੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਅਜਿਹਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈਃਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਜੇਕਰ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਵੇ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ 31 ਮਾਰਚ 1958 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਮਿੱਟ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ 'ਤੇ ਮਾਮਲਾਤਦਾਰ ਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਖੇਤਰ, ਮੁਲਾਂਕਣ, ਵਰਗੀਕਰਣ ਅਤੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਮੁੱਚੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਕਿ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ.

(ਅ) ਜਿੱਥੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਾਬਾਲਗ ਹੈ, ਜਾਂ ਵਿਧਵਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਮਾਨਸਿਕ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਅਪਾਹਜਤਾ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਬਲਾਂ ਦਾ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ

ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, - (i) ਨਾਬਾਲਗ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ;

((ii) ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ;

(iii) ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਅਪੰਗਤਾ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ; (iv) ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਿਸ ਦਿਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਬਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੇਵਾ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈਃ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਜੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਵੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ 31 ਮਾਰਚ, 1958 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਮਿੱਟ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ 'ਤੇ ਮਾਮਲਾਤਦਾਰ ਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਖੇਤਰ, ਮੁਲਾਂਕਣ, ਵਰਗੀਕਰਣ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਪੂਰੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। (1-ਉ) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਚਾਹਵਾਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੂਚਨਾ ਦੇਵੇਗਾਃ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜੇ ਕਿਸੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ (ਜੋ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਕਾਨੂੰਨ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1969 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ) ਤੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੂਚਨਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋਣਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। (2) ਸੈਕਸ਼ਨ 32 ਤੋਂ 32-ਈ (ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ) ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 32-ਜੀ ਤੋਂ 32-ਆਰ (ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ) ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ।

8. ਸੈਕਸ਼ਨ 32-ਜੀ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੁਰਾਣੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਉਪ-ਭਾਗ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨਃ "32ਜੀ. ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗਾ। –

(1) ਕਿਸਾਨ ਦਿਵਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਵਾਏਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾਃ -

(ਏ) ਸਾਰੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਹੋਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, (ਅ) ਅਜਿਹੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ, ਅਤੇ (ਸੀ) ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹਰੇਕ ਅਜਿਹੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(2) ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਬਿਆਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

(3) ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਐਲਾਨ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰੀਦ ਬੇਅਸਰ ਹੈਃ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਭੇਜੇਗਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਰ ਜਿਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 60 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਸ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਅਜਿਹੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗਾ। " 9. ਧਾਰਾ 32-ਐੱਮ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖਰੀਦ ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਬੇਅਸਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਧਾਰਾ 32-ਪੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 32-ਓ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਟਿੱਲਰ ਦਿਵਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਜਿਹਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਅਜਿਹੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 32-ਪੀ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈਃ "32ਪੀ. ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। –

(1) ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਖਰੀਦ ਸੈਕਸ਼ਨ 32-ਜੀ ਜਾਂ 32-ਐੱਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੇਅਸਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਧਾਰਾ 32ਐੱਫ, 32ਓ, 33ਸੀ ਜਾਂ 43-1 ਡੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖੀ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਰਸਮੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। (2) ਅਜਿਹੀ ਦਿਸ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗੀ –

(ਏ)ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ; (ਅ) ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ, ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਸਾਬਕਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ;

((ਅ) ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮੁੱਚੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਸਮੁੱਚੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਹਿੱਸਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ

((i) ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਜਿਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮਜ਼ਦੂਰ, ਬੇਜ਼ਮੀਨੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਛੋਟੇ ਧਾਰਕ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਹਨ;

(ii) ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮਜ਼ਦੂਰ;

III) ਬੇਜ਼ਮੀਨੇ ਵਿਅਕਤੀ;

((iv) ਛੋਟੇ ਧਾਰਕ;

(v) ਕਿਸਾਨਾਂ (ਛੋਟੇ ਧਾਰਕਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ) ਦੀ ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਜੋ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ' ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ, ਆਰਥਿਕ ਮਾਲਕੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਬੇਜ਼ਮੀਨੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਇੱਕ ਕਾਰੀਗਰ ਹਨ; (ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ (ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਧਾਰਕ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ) ਜੋ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ' ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਰਥਿਕ ਹੋਲਡਿੰਗ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਬੇਜ਼ਮੀਨੇ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕਾਰੀਗਰ ਹਨ;

viii) ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਹਿਕਾਰੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸੁਸਾਇਟੀ;

(viii) ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਸਾਨ ਜਿਸ ਕੋਲ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ' ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਆਰਥਿਕ ਮਾਲਕੀ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਹੈ ਪਰ ਛੱਤ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ।

(ix) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਃਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ, ਅਜਿਹੇ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇ, ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਗ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵਿਕਾਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਜਾੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੈਟਲ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ”

10. ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਰਾਇਣ ਮੇਧੀ ਬਨਾਮ ਬੰਬਈ ਰਾਜ ਵਿੱਚ 1959 ਐੱਸ. ਸੀ. 459, ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ 1956 ਦੀ ਸੋਧ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਈ। ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਟਿੱਲਰ ਦਿਵਸ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ' ਤੇ

ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 31 ਏ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਨਕਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀਃ " 41. ਇਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸਨ ਨਾ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਤੱਕ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਕੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹੱਕ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਂ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨਾ ਧਾਰਾ 31-ਏ (1) (ਏ) ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਥਿਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹੱਕ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਮੁਅੱਤਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਹੱਕ ਟਿਲਰ ਦੇ ਦਿਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਇਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਖਰੀਦ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਉਹ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਐਲਾਨ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰੀਦ ਬੇਅਸਰ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਐਲਾਨ ਨਾਲ ਹੀ ਖਰੀਦ ਬੇਅਸਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਐਲਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਖਰੀਦ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਟਿਲਰ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਚਾਲੂ ਰਹੇਗੀ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ ਜਾਂ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 32-ਐੱਮ ਖਰੀਦ ਨੂੰ ਬੇਅਸਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਦਾ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਖਰੀਦ ਟਿਲਰ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਡਿਫਾਲਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਰਮਿਆਨ ਸ਼ਰਤੀਆ ਖਰੀਦ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਹੱਕ ਜੋ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਸੀ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕਾਸ਼ਤਕਾਰ ਦੇ ਦਿਨ ਜਾਂ ਉਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਕਲਪਿਕ ਮਿਆਦ 'ਤੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਲੇਖ ਸਿਰਫ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਜਾਂ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ

ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੀਮਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਹੱਕ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਂ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਬੁਝਾਉਣਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੋਧ ਏ ਹੈ|

11. ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨਾਬਾਲਗ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਧਵਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਅਪਾਹਜਤਾ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਪਾਹਜਤਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

12. ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਭੀਕਾਜੀ ਕਾਲੇ ਬਨਾਮ ਕਾਸ਼ੀਨਾਥ ਜਨਾਰਦਨ ਵਪਾਰ (1983) 3 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 437 ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾਃ “ 6. ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ 1957 ਦੇ ਸੋਧ ਕਾਨੂੰਨ 15 ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਪਕ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਸੋਧ ਨੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸੁਧਾਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀਕਾਰੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਿੱਟੀ ਕੱਟਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਮਿੱਟੀ ਕੱਟਣ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਰੇ ਵਿਚੋਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 32 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ, ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਹਰੇਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ ਖਰੀਦਦਾਰ ਐਲਾਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ “ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਹੱਕ ਟਿਲਰ ਦੇ ਦਿਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਇਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਖਰੀਦ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਹੱਕ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਸੀ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਦਿਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੱਕ ਸਿਰਫ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਜਾਂ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੀਮਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ

ਡਿਫਾਲਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। " ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਸ਼ਤਕਾਰਾਂ ਦੇ ਦਿਨ, ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਹਿੱਤ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਿੱਚ ਭੜਕਾਇਆ ਜਾਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਪਲ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲਿੰਕ ਅਤੇ ਚੇਨ ਟੁੱਟ ਗਈ ਹੈ। ਗ਼ੈਰ-ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਉਹ ਮਲਕੀਅਤ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਕਾਸ਼ਤਕਾਰ ਇਸ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਹੈ। ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਕਰੀ ਸਿਰਫ ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 32-ਜੀ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਖਰੀਦਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਨੂੰ ਤਾਰਾਚੰਦ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਸੀ ਅਤੇ ਜਨਾਰਦਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ। ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਤਾਰਾਚੰਦ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕੋਈ ਅਪੰਗਤਾ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1957 ਨੂੰ ਜਨਾਰਦਨ ਨੂੰ ਖਰੀਦਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਲਲਿਤ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ।

7. ਜੇ ਜਨਾਰਦਨ ਕਾਸ਼ਤਕਾਰ ਦਿਵਸ 'ਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤਾਰਾਚੰਦ ਅਤੇ ਜਨਾਰਦਨ ਦਰਮਿਆਨ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਤਾਰਾਚੰਦ ਜਾਂ ਉਸ ਰਾਹੀਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸ਼ੋਕ ਲਾਲ ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਇਸ ਆਧਾਰ' ਤੇ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਉਹ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ। ਇਹ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੱਥ ਅਟੱਲ ਹੈ।

8. ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਖਰੀਦ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨਾਬਾਲਗ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਧਵਾ ਹੈ ਜਾਂ ਟਿਲਰ ਦਿਵਸ 'ਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ

ਅਪਾਹਜਤਾ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 32-ਐੱਫ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 32 ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਅਸਥਾਈ ਧਾਰਾ ਨਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ ਅਤੇ 32 ਦਾ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਅਪੰਗਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਖਰੀਦਦਾਰ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਾਬਾਲਗ, ਵਿਧਵਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮਾਨਸਿਕ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਅਪੰਗਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਅਕਤੀ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ, ਜੇ ਤਾਰਾਚੰਦ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕੋਈ ਅਪੰਗਤਾ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਨੂੰ ਜਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਨਾਰਦਨ ਡੀਮਡ ਖਰੀਦਦਾਰ ਬਣ ਗਿਆ। ਇਹ ਸਿੱਟਾ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਸੰਭਵ ਹੈ। " 13. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 1948 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ, 1956 ਦੀ ਸੋਧ, ਜਿਸ ਨੇ ਟਿੱਲਰ ਦਿਵਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਸ਼ਤਕਾਰ ਨੂੰ ਰਾਹ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।. ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ, ਟਿੱਲਰ ਦਿਵਸ ਉੱਤੇ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਖੋਹ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਹੱਕ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ ਖੇਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਖਰੀਦ ਬੇਅਸਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ-ਜੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰੀਦ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਪੂਰੀ ਖਰੀਦ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਧਵਾ, ਨਾਬਾਲਗ ਅਤੇ ਅਪੰਗਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਅਵਸਥਾ ਦੌਰਾਨ, ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਜਾਂ ਅਪੰਗਤਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ' ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ-ਧਾਰਾ 2 (6) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ-। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ ਯਾਨੀ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਅਸਾਧਾਰਣ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ, ਨਾਬਾਲਗ ਜਾਂ ਅਪੰਗਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ

ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ ਯਾਨੀ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਮੁਲਤਵੀ ਤਰੀਕਾਂ 'ਤੇ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 32 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੀ ਮੁਲਤਵੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ-ਇੱਕ ਤਾਰੀਖ ਜੋ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ 32 (1ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦਿਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੁਬਾਰਾ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1 ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਪਰੋਕਤ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਸਮਝੀ ਗਈ ਖਰੀਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 32 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਟਿੱਲਰ ਦਿਵਸ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਇੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਮਿਤੀ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਤੀ ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੇ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਹੈ।

14. ਧਾਰਾ 32-ਜੀ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਖਰੀਦ ਕੀਮਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਧਾਰਾ 32-ਜੀ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਹਰੇਕ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹਰੇਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਰੀਦਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 32-ਜੀ (5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਤਵੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ। ਦੁਬਾਰਾ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਟਿਲਰਜ਼ ਡੇਅ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 32-ਓ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ' ਤੇ ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਅਜਿਹੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਛੱਤ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਦਾ

ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਫਿਰ ਇੱਕ ਤਾਰੀਖ ਹੈ ਜੋ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਸ ਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਗਿਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਤਵੀ ਤਰੀਕਾਂ ਅਤੇ ਟਿਲਰਜ਼ ਡੇਅ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣ ਕੇ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਖਰੀਦ ਜਾਂ ਤਾਂ ਬੇਅਸਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

15. ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਉਸ ਸੈਕਸ਼ਨ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ ਨੂੰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ 1956 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਗ਼ੈਰ-ਅਸਥਾਈ ਧਾਰਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੈਕਸ਼ਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨਾਬਾਲਗ ਹੈ, ਵਿਧਵਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਪੰਗਤਾ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 2 (6) ਵਿਆਖਿਆ-। ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਧਾਰਾ 31 (3) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਅਪੰਗਤਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਭਾਵ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਹੁਣ ਨਾਬਾਲਗ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵੱਡਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਵਿਧਵਾ ਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 63 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿਸ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਅਪੰਗਤਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ

ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ' ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਫਲੀਭੂਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜੰਗਲਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਮੁਲਤਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

16. 1969 ਦੇ ਸੋਧ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ (1) (ਏ) ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਦੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਪੜ੍ਹਨ ਉੱਤੇ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 (3) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਨਾਬਾਲਗ ਕਦੋਂ ਵੱਡਾ ਹੋ ਗਿਆ ਜਾਂ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਮੌਤ ਕਦੋਂ ਹੋਈ ਜਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਉੱਤੇ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

17. ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਥ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਘਾਟ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਸਿਰਫ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ "ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਬੰਬਈ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਵਿਦਰਭ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਸਬੰਧਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਢੰਗ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਬੰਬਈ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਨਾਬਾਲਗ ਸਨ, ਨੇ ਧਾਰਾ 32 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1-ਏ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ ਵਿੱਚ

ਢੁਕਵੀਂ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੁਸਾਮੀਆ ਇਮਾਮ ਹੈਦਰ ਬਕਸ ਰਜ਼ਵੀ ਬਨਾਮ ਰਬਾਰੀ ਗੋਬਿੰਦਭਾਈ ਰਤਨਾਭਾਈ ਬਨਾਮ ਮੁਸਾਮੀਆ ਇਮਾਮ ਹੈਦਰ ਬਕਸ ਰਜ਼ਵੀ ਬਨਾਮ ਰਬਾਰੀ ਗੋਬਿੰਦਭਾਈ ਰਤਨਾਭਾਈ, ਏ. ਆਈ. ਆਰ. ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ, ਰਾਜ ਦੇ ਤਿੰਨ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਸੋਧ ਕਰਨਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

18. ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਪੈਰਾ 2 ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਾਫੀ ਯੋਜਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜੋ ਨਾਬਾਲਗ ਹਨ, ਨੇ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਮਾਫੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕੋਲ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ 1969 ਦੀ ਸੋਧ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸੂਚਨਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਵਾਧੂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਦੇਸ਼, ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, 1969 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1ਏ) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

19. ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਉਹੀ ਸੋਧ ਐਕਟ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) (ਏ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰਃ “ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਭੇਜੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਅਜਿਹਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈਃ ” ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ (1) (ਏ) ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੰਡਣ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ' ਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਕੱਲੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਥ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ

ਜੋ ਉਹ ਇਸ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਕਿ ਨਾਬਾਲਗ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਹੁਣ ਵੱਡਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਰਥਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਖਰੀਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕੇ।

20. ਸਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਏ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਸਨ ਜੋ 1956 ਦੇ ਸੋਧ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਾਬਾਲਗ ਸਨ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਵੱਡੇ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1ਏ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਾਫੀ ਯੋਜਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਸੀ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 32-ਐੱਫ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) (ਏ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਭੁੱਲ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਅਪਾਹਜਤਾ ਕਾਰਨ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾਬਾਲਗਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ (1) (ਏ) ਵਿੱਚ ਦੋ ਹੋਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਇੱਕੋ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਲਈ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਗਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇ ਉਸ ਦਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨਾਬਾਲਗ ਹੈ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰੀਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸਾਰਥਕ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਤੱਥ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜੋ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ (ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਥ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ), ਅਜਿਹੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਖਰੀਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਸਮਾਂ. ਇੰਜ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ 1969 ਦੀ ਸੋਧ ਦਾ ਡਰਾਫਟਸਮੈਨ ਸੈਕਸ਼ਨ 32-ਐੱਫ (1ਏ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਫੀ ਯੋਜਨਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸੀ, ਜੋ ਫਿਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 32-ਐੱਫ (1ਏ) ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਹੋਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਹੀ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਅਪੰਗਤਾ ਬੰਦ ਹੋਣਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਥ ਹਨ ਜੋ ਸਿਰਫ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਵੱਡੇ ਹੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ।

21. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਹੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ (1) (ਏ) ਦੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬੇਤੁਕੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਵਿਧਵਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਪਹਿਲੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਉਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਿਸ ਦੀ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਧਾਰਾ 32-ਪੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਜਾਂ ਤਾਂ ਛੱਤ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨ ਜੋ ਛੱਤ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਇਹ ਵਿਸੰਗਤੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਪੂਰੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਮੋੜ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 32-ਐੱਫ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉੱਪਰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਬੇਤੁਕੀ ਗੱਲ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਤਕਰੇ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ।

22. ਗ੍ਰੇ ਬਨਾਮ ਪੀਅਰਸਨ (1857) ਐੱਲ. ਆਰ. 6 ਐੱਚ. ਐੱਲ. ਕੈਸ 61 ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਸੁਨਹਿਰੀ ਨਿਯਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀਃ "... ਮੈਂ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਸਿਆਣਪ ਤੋਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਅਤੇ ਡੂੰਘੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਹਾਂ, ਹੁਣ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਵੈਸਟਮਿੰਸਟਰ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਵਸੀਲਿਆਂ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਲਿਖਤੀ ਯੰਤਰਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਵਿਆਕਰਣ ਅਤੇ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਕਿਸੇ ਬੇਤੁਕੀ ਗੱਲ ਲਈ, ਜਾਂ ਬਾਕੀ ਸਾਧਨ ਨਾਲ ਕੁਝ ਅਸੰਗਤਤਾ ਜਾਂ ਅਸੰਗਤਤਾ, ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਕਰਣ ਅਤੇ ਆਮ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਬੇਤੁਕੀ ਅਤੇ ਅਸੰਗਤਤਾ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਬਰਟਨ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਰਾਏ

ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਵਾਰਬਰਟਨ ਬਨਾਮ ਲਵਲੈਂਡ [ਵਾਰਬਰਟਨ ਬਨਾਮ ਲਵਲੈਂਡ, (1831) 2 ਡਾਓ ਅਤੇ ਸੀ. ਐਲ. 480 ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈਃ 6 ਈ. ਆਰ. 806] (ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖੋ, ਪੰਨਾ 76. ਐਨ.) "(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) 23. ਸਾਲਮਨ ਬਨਾਮ ਡਨਕੈਂਬ (1886) 11 ਏ. ਸੀ. 627 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, 1856 ਦਾ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 1 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਨੈਟਲ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ, ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਾਇਆ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕੀਤਾਃ “ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੰਭੀਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਡਰਾਫਟਮੈਨ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਕਾਰਨ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਿਆਂ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਜਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਗੁੰਝਲਤਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦਾ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ, ਕੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਠੋਸ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ, ਦੂਜਾ, ਕੀ ਸੰਪਰਦਾ ਦੇ ਆਖਰੀ ਨੌਂ ਸ਼ਬਦ ਹਨ। 1 ਉਹ ਇੰਨੇ ਠੋਸ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਬਾਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਲੱਭ ਸਕਦੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਕਦੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮਹਾਰਾਣੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ, ਨਿਵਾਸੀ ਜਾਂ ਨੈਟਲ ਵਿੱਚ ਸੈਟਲ ਹੋਏ, ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਵਸੀਅਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਦੇਣਾ ਸੀ, ਅਸਲ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਦੋਵੇਂ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਨੈਟਲ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਵੰਡੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਵਸਤੂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਸਤੂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਉੱਪਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਏ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਰੁਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸ਼ੱਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਦੇਸ਼ ਦੱਸੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨੈਟਲ ਕਾਨੂੰਨ ਲਈ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੇਸ਼ ਸੰਪਰਦਾ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 1, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਅਗਲੇ ਭਾਗ ਮੁੜਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਇਹ ਸੰਪਰਦਾ ਹੈ। 1 "ਇਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ" ਜਾਂ "ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ” ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਕਲੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਸ

ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਐਲਾਨੀ ਗਈ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਸ਼ਰਤੀਆ ਸ਼ਬਦ "ਅਭਿਆਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ" ਲਈ ਇੱਕ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵਾਕ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇੱਕ ਅਯੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। "ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਉਹਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਪਤੀ ਉੱਤੇ ਜੋੜ" ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਨਾਲ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਸਮਝਦਾਰ ਅਤੇ ਸਦਭਾਵਨਾਪੂਰਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੁਸ਼ਕਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ, ਕਿ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਤੀਆ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਥਿਤੀ ਹੈ "ਅਭਿਆਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਭਾਗ ਦੇ ਆਖਰੀ ਨੌਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਸਮੀਕਰਨ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਛੱਡਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਪਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ "ਨਿਵਾਸੀ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ "ਨਿਵਾਸ" ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਸਲ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਨੌਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਦੇ। ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਡਰਾਫਟਸਮੈਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਹੁਨਰ ਦੀ ਘਾਟ ਨੂੰ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਪ੍ਰਗਟਾਵਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਿਵਾਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਡੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਰਥ ਦੇਣ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਸਾਨ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਨਾਲ, ਨੈਟਲ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦ ਜੋੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਜੋ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜੋੜ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਜੋ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ

ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨੈਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਕਿ ਉਹ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਬਹੁਤ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਰਥ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਨੇ ਦੋ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ। " 24. ਸਾਡੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫੈਸਲੇ, ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬਚੀਤਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (1955) 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 457 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 99 (1) (ਏ) (2) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਪਈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾਃ

“...ਪਰ ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ, "ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਆਪਣੇ ਆਮ ਅਰਥ ਅਤੇ ਵਿਆਕਰਣਿਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੱਖ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੁਝ ਅਸੁਵਿਧਾ ਜਾਂ ਬੇਤੁਕੀ, ਮੁਸ਼ਕਲ ਜਾਂ ਅਨਿਆਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਾਕ ਦੀ ਬਣਤਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸੋਧਦਾ ਹੈ। (ਮੈਕਸਵੈੱਲ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ, 10 ਵੀਂ ਐਡੀਸ਼ਨ। ਪੀ. 229)। ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਖੰਡ (ਅ) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਸੈਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਿਆਪਕਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਪਬੰਧ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। " ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ "ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਹੋਂਦ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਸਨ।

25. ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ ਨਾਦਰ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ (1958) ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 739 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਾਇਆ ਜੋ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 423 (1) (ਏ) ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾਃ "...ਪਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਅਸਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨੇ ਪੈਣਗੇ ਕਿ "ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇ? " ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਵਾਧੂ ਸ਼ਬਦ "ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ", ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਅਨੁਸਾਰ, "ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਦੇ" ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਜੇ, ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨੇ ਪੈਣਗੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨਿਰਮਾਣ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਤਰਕ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। "

26. ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਆਜ਼ਾਦ ਭਾਰਤ ਵਿੱਤ ਕੰਪਨੀ ".....ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬੇਤੁਕੀ, ਮੁਸ਼ਕਲ ਜਾਂ ਅਨਿਆਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ' ਤੇ ਇੱਕ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸੋਧਦਾ ਹੈ, (ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬਚੀਤਰ ਸਿੰਘ ਦੂਜਾ, ਇਹ ਇੱਕ ਦੰਡਾਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਕਸਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਤੀਜਾ, ਜੇ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਰਾਫ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਅਰਥ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੱਧ ਭਾਰਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (ਡੀ) ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਤਹਿਤ ਗੈਰ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਉਣ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੱਧ ਭਾਰਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵਾਹਨ ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਅਫੀਮ ਮਿਲੀ ਹੈ ਜਾਂ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ। "

27. ਬੁਧਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਨਬੀ ਬਕਸ (1970) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 10 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਯੂ. ਪੀ. ਜ਼ਿੰਮੀਂਦਾਰੀ ਖਾਤਮਾ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਐਕਟ, 1950 ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ "ਮੰਨਿਆ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ "ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਮੰਨਿਆ" ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ "ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ" ਸ਼ਬਦ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾਃ - "...ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਵਿੱਚ "ਆਯੋਜਿਤ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨਸਾਜ਼ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਇਮਾਨਦਾਰ, ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਲੋਕ ਭਲਾਈ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕ੍ਰਾਫੋਰਡ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਰਮਾਣ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਮੁੱਚੀ ਵਿਧਾਨਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਤਰਕ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਤਰਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹਰ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਮਹਾਨ ਆਮ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਜਿੱਥੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਮਾਣ ਸਖ਼ਤ, ਹਾਸੋਹੀਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਤਰਕ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਸੁਝਾਅਿਤ ਅਰਥ, ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਕੇਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕਿ ਸਖ਼ਤ ਜਾਂ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। "

28. ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕੇਂਦਰੀ ਕਲਕੱਤਾ ਬਨਾਮ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 33-ਬੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਤੁਕੇ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇਃ "...ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਉਸਾਰੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਪੱਖ ਮਿਲਿਆ, ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) (ਬੀ), ਇਸ ਦੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਨਿਰਮਾਣ ਉੱਤੇ, ਸੰਪੂਰਨ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਉਸਾਰੀ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਤੁਕੀ ਨਤੀਜੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ (ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ) ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ (ਏ) ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ' ਤੇ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਾਲ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ (ਬੀ) ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਜੋਂ ਅਸਥਿਰ ਹੈ, ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ

ਆਪਣੀਆਂ ਅਪੀਲ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ? ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਾਲੀਏ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੀ। ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਤੀਜਾ ਏ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਆਵੇਗਾਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖ਼ਾਲੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਪਰ ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਤੁਕੇ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉੱਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਇੱਕ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਉਸਾਰੀ ਅਜਿਹੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਬੇਤੁਕੇ ਅਤੇ ਅਸੰਗਤ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗੀ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸਾਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) (ਬੀ) ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਵੈ-ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਉੱਤੇ। ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕਠੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਹਰੇਕ ਖੰਡ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਪ੍ਰਸੰਗ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ ਉੱਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਸਾਰੀ ਪੂਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇਕਸਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣ ਸਕੇ। "

29. ਕੇ. ਪੀ. ਵਰਗੀਜ਼ ਬਨਾਮ ਆਈ. ਟੀ. ਓ. (1981) 4 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 173 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 52 ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ। ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਪੜ੍ਹੋ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਪੂੰਜੀ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਉਚਿਤ ਮਾਰਕੀਟ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਰਕਮ ਨਾਲ ਤਬਾਦਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਚਿਤ ਮਾਰਕੀਟ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਬਜਾਏ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 52 ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਸੱਚੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ

ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮੁੱਲ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾਃ “ 5. ...ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਕੰਮ ਇੱਕ ਮਕੈਨੀਕਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਗਣਿਤ ਦੇ ਫਾਰਮੂਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਗਣਿਤ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਸ਼ਾ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਲਈ ਇੱਕ ਅਪੂਰਣ ਸਾਧਨ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਾਰਡ ਡੈਨਿੰਗ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਹਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ "ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਵੇਕ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਤਿਆਰ" ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨਾ ਬੇਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਜੱਜ ਲਰਨਡ ਹੈਂਡ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀਃ “..... ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ, ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਿਖਤ ਦੇ ਅਰਥ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁਢਲਾ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਰੋਤ ਹਨਃ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋਵੇ, ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ। ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਪਰਿਪੱਕ ਅਤੇ ਵਿਕਸਤ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਪੱਕੇ ਸੂਚਕਾਂਕ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕਿਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ; ਪਰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੋਈ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਹਮਦਰਦੀ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾਸ਼ੀਲ ਖੋਜ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਲਈ ਪੱਕਾ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ” ਸਾਨੂੰ ਧਾਰਾ 52 ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਅਤੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਜੋੜ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 52 ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੱਜ ਲਰਨਡ ਹੈਂਡ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਨਮਾਨਜਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈਃ “..... ਇੱਕ ਵਾਕ ਦਾ ਅਰਥ ਵੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਧੁਨ ਨੋਟਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਡਿਗਰੀ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਸੈਟਿੰਗ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਸਾਰੇ ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ” ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਧਾਰਾ 52 ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

6. ਧਾਰਾ 52 ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੱਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਬੇਤੁਕੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਪਰ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਬੇਤੁਕੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਰਤ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਮਾਲ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਨਿਰਮਾਣ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਉਚਿਤ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲੇਗਾ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਲਓ ਜਿੱਥੇ ਏ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਕਰੀ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ-ਅਤੇ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਾਅਦ ਵੀ-ਮਾਰਕੀਟ ਕੀਮਤ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਮਾਰਕੀਟ ਕੀਮਤ ਉਸ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੀ ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੀ ਕੀਮਤ ਦੇ 15 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਧਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਦੀ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੋਈ ਅਸਧਾਰਨ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੇਖਾਂਗੇ ਜਿੱਥੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਵਿਕਰੀ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚੱਲਿਤ ਮਾਰਕੀਟ ਕੀਮਤ ਉਸ ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਤਬਾਦਲੇ ਅਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਘੱਟ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀ ਲਾਭ' ਤੇ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਉੱਤੇ ਉਸ ਆਮਦਨ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਲਾਉਣਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਅਸਮਾਨਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਕਾਰਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਰਦਾਤਿ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ

ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਕਿਉਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਮਤ' ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਆਮਦਨ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਕਰਦਾਤਿ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਆਓ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ ਜਿੱਥੇ 'ਏ' ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਬੀ' ਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਨਾਲ ਵੇਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਕਿ ਕੁਝ ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ 'ਏ' ਨੂੰ ਉਸੇ ਕੀਮਤ ਉੱਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਵੇਚੇਗਾ। ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ 'ਬੀ' ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ 'ਏ' ਨੂੰ ਉਸੇ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ' ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਰਕੀਟ ਮੁੱਲ ਮੁੜ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਮਾਰਕੀਟ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ 15 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਈ ਹੈ? ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਈ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 52 ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਸਖਤ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਬੇਤੁਕਾ ਅਤੇ ਤਰਕਹੀਣ ਹੋਵੇਗਾ।

ਉਸਾਰੀ. ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 52 ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ (2) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਬਦਿਕਤਾ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਬੇਤੁਕੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਰਤ ਤੋਂ ਬਚਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਾਡੇ ਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਜ਼ੁਲਮ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਹੁਣ ਇਹ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਤੁਕੀ ਅਤੇ ਅਨਿਆਂਪੂਰਨ ਨਤੀਜਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ "ਕੁੱਝ ਹਿੰਸਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ", ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ (ਲੂਕਾ ਦੁਆਰਾ)। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ

ਸ਼ਰਤ ਵੀ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਬੁਨਿਆਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਇਸ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਧਾਰਾ 52 ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਨਿਰਮਾਣ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉੱਥੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਘੱਟ ਹੈ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮੁੱਲ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਚਾਰ ਹਨ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 52 ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ (2) ਦੇ ਇਸ ਨਿਰਮਾਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ”

30. ਸੀ. ਆਈ. ਟੀ. ਬਨਾਮ ਜੇ. ਐਚ. ਗੋਟਲਾ (1985) 4 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 343 ਵਿੱਚ, ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 24 (2) ਦਾ ਸਹੀ ਨਿਰਮਾਣ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ। ਵਰਗੀਜ਼ ਦੇ ਕੇਸ (ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ) ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆਃ “44. ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਮਣੀਕਮ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਵੀ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਜੇਕਰ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬੇਤੁਕੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਰਤ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

46. ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨਿਆਂਪੂਰਨ ਨਤੀਜਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਕੰਮ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ। ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਸ਼ਾ ਮਨੁੱਖੀ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਲਈ ਇੱਕ ਅਪੂਰਣ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਜੱਜ ਲਰਨਡ ਹੈਂਡ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਇੱਕ ਕਿਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਪਰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾ

ਕੋਈ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਉਦੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਮਦਰਦੀ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾਸ਼ੀਲ ਖੋਜ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਲਈ ਪੱਕਾ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

47. ਅਸੀਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 (3) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 24 (2) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਯੋਜਨਾ ਤੋਂ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਸਖਤ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਨਿਰਮਾਣ ਇੱਕ ਬੇਤੁਕਾ ਨਤੀਜਾ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਨਤੀਜਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਸਖਤ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਨਿਰਮਾਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਿਰਮਾਣ ਸੰਭਵ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨਿਰਮਾਣ ਨੂੰ ਸਖਤ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਨਿਰਮਾਣ ਨਾਲੋਂ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

48. ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੱਸਿਆ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੋਧ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਰਕੂਲਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਿੱਥੇ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਾ ਇੱਕ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਚੱਲ ਰਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਧਿਕਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਧਾਰਾ 24 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਖਤ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 (3) ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਟੈਕਸ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲਾਭ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ "ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰੋਬਾਰ" ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲਾਭ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਗਿਆਃ “ 17. ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ

ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਭਾਸ਼ਾ ਅਕਸਰ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦਾ ਇੱਕ ਅਪੂਰਣ ਸਾਧਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਾਰਡ ਡੈਨਿੰਗ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਹਰੇਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰੀ ਵਿਵੇਕ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨਾ ਬੇਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੱਜ ਲਰਨਡ ਹੈਂਡ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਇੱਕ ਕਿਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਬਲਕਿ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਉਦੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਲਪਨਾਸ਼ੀਲ ਖੋਜ ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਿਲਪਕਾਰੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕਤਾ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਨਿਆਂਪੂਰਨ ਜਾਂ ਬੇਤੁਕੇ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਨਹੀਂ ਉਡਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇੱਕ ਦੁਖੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਤੋਂ ਅਰਥ ਕੱਢਣਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਿਆਂਇਕ ਪੂਰਵ ਸੰਧਿਆ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ "ਕੁਝ" ਹਿੰਸਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ।

19. ... ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਜੇ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਵਾਅਦਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਬੇਤੁਕਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਸਮੀਕਰਨ "ਜੇਕਰ" ਸਰਲਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਏ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਤਾਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਤ ਰਿਆਇਤੀ ਦਰਾਂ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੋ ਫਾਰਮ 'ਸੀ' ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਫਾਰਮ 'ਸੀ' ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਵਾਅਦਾ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਲ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਾਅਦਾ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਉੱਤੇ ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਤਹਿਤ ਆਮ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ

ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਆਮ ਦਰਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸੰਭਵ ਉਸਾਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਤੁਕੇ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਬਚੇਗਾ। ”

31. ਹਮੀਡੀਆ ਹਾਰਡਵੇਅਰ ਸਟੋਰ ਬਨਾਮ ਬੀ. ਮੋਹਨਲਾਲ (1988) ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਬਿਲਡਿੰਗਜ਼ (ਲੀਜ਼ ਅਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ) ਐਕਟ, 1960 ਦੀ ਧਾਰਾ 10 (3) (ਏ) (iii) ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਸਦਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ "ਜੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (iii) ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀਃ “ 10. ...ਜੇ ਦੋ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਬੇਤੁਕਾ ਨਤੀਜਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (ii) ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਇਮਾਰਤ ਹੈ ਜੋ ਵਾਹਨ ਰੱਖਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (iii) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਇਸ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਵਧੇਰੇ ਸਖਤ ਸਬੂਤ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਗੈਰਾਜ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਡੇ ਵਪਾਰਕ ਘਰ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਹੋਰ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤਾਂ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਵਾਹਨ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਰਥਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਦਭਾਵਨਾਪੂਰਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ”

32. ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪਾਲਣ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕਾਲੜਾ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ (1991) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 87 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀਃ “ 19. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ "ਜਿੱਥੇ ਬਦਲ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਜਾਪਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਾਰੇ ਅਰਥ ਦੇ ਕੁਝ ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ" (ਕ੍ਰੇਜ਼ ਕਾਨੂੰਨ, 7 ਵੀਂ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਪੀ. 109)। ਸਮਾਨ ਹਨ। ਹਮੀਡੀਆ ਹਾਰਡਵੇਅਰ ਸਟੋਰ ਬਨਾਮ ਬੀ. ਮੋਹਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣ ਲਾਲ ਸੌਕਰ |ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਪਰ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਰਥਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਸਦਭਾਵਨਾਪੂਰਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਉਦੇਸ਼ਿਤ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। (ਵੇਖੋਃ

20. ਬੇਸ਼ਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਰੀਆਂ ਢੁਕਵੀਂਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਚੁੱਕਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 14-ਬੀ ਤੋਂ 14-ਡੀ ਵਿੱਚ 'ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਜ਼ਰੂਰਤ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਹਰ ਦਾਅਵਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 25-ਬੀ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਤੋਂ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਨਿਰਪੱਖ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ"। ” “ 10. ਹੁਣ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 40 (ਏ) (ਵੀ) ਸੈਕਸ਼ਨ 40 (ਸੀ) (iii) ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸੰਸਕਰਣ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾਤਿ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੱਤਿਆਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣਾ ਸੀ, ਜੋ ਸੰਪਤੀਆਂ ਇਸ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਲਾਭ ਲਈ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਧਾਰਾ 40 (ਸੀ) (3) ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਭੱਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 40 (ਏ) (ਵੀ), ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ (i) ਅਤੇ (ii) ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਵਿਵਹਾਰ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਰਦਾਤਿ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਖੰਡ (i) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਖਰਚੇ ਦੀ ਸੀਮਾ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ, ਉੱਥੇ ਖੰਡ (ii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਖੰਡ (ii) ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਖੰਡ (i) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਲਾਭ, ਸੁਵਿਧਾ ਜਾਂ ਸ਼ਰਤ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੋਵੇਗਾ ਬਲਕਿ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸੰਗਤ, ਲਗਭਗ ਬੇਤੁਕਾ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ, ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਜਾਂ ਦੋ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਖੰਡ (2) ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ "ਅਜਿਹੇ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜੋ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ ਬਲਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿਯਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਬੇਤੁਕੀ ਜਾਂ ਅਣਚਾਹੇ ਨਤੀਜੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਧਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੇਤੁਕੀ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਕਸਵੈੱਲ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ (12 ਵੀਂ ਐਡੀਸ਼ਨ) ਤੋਂ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਪਯੋਗੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈਃ

ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਆਪਣੇ ਆਮ ਅਰਥ ਅਤੇ ਵਿਆਕਰਣਿਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੁਝ ਅਸੁਵਿਧਾ ਜਾਂ ਬੇਤੁਕੀਤਾ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਾਕ ਦੀ ਬਣਤਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸੋਧਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਆਕਰਣ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਹੋ ਕੇ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਣ ਅਰਥ ਦੇ ਕੇ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸੰਭਵ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੋਧਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵਾਲੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਅਰਥ

ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਿੱਥੇ? ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਡਰਾਫਟਮੈਨ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਯੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਘਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਸਿਵਾਏ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨ ਗੁੰਝਲਤਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। ਲਾਰਡ ਰੀਡ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਤਰਕਹੀਣ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੀ ਸੋਧ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਡਰਾਫਟਸਮੈਨ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਵੇਖਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈਃ ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ”

34. ਮੋਲਰ ਮਾਲ ਬਨਾਮ ਕੇ ਆਇਰਨ ਵਰਕਸ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ (2000) 4 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 285, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹਰਿਆਣਾ ਸ਼ਹਿਰੀ (ਕਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਨਿਯੰਤਰਣ) ਐਕਟ, 1973 ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (3) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਿਆਂ ਸਮਝਿਆਃ “ 12. ...ਅਸੀਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਜੋ ਨਿਯਮ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਹ ਅਰਥ ਦੇਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ' ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ, ਇਸ ਨਿਯਮ ਦਾ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਹੈ। ਇਹ ਅਪਵਾਦ ਉਦੋਂ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬੇਤੁਕੀ, ਅਸੰਗਤਤਾ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਅਰਥ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਜੇ "ਦੁਬਾਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ" ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਸ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਉਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਹਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਥਾਨ ਹਨ, ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਕਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਸਥਾਨਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਲਈ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 13

ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਗਲਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਆਖਿਆ ਬੇਤੁਕੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਾਬੰਦੀ ਪੜ੍ਹਾਅ ਏ ਤੱਕ ਵੀ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਸਲ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਬੇਦਖਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਅ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਾ ਹੋਵੇ।

35. ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਬਨਾਮ ਹੰਸੋਲੀ ਦੇਵੀ (2002) 7 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 273 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨੇ ਭੂਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਾਨੂੰਨ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 28-ਏ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ "ਅਤੇ ਉਸ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ"। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾਃ " 9. ...ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28-ਏ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28-ਏ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸੰਸਦ ਨੇ ਧਾਰਾ 28-ਏ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲਾਭਕਾਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ ਜੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28-ਏ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਵਾਲੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਹਵਾਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਲਈ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹਵਾਲਾ ਦਾ ਜਵਾਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਧ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦੀਪ ਕੁਮਾਰੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 28-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ (ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. ਪੀ. 743, ਪੈਰਾ 10) "ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ

ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, "ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ" ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਫਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 28-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਸੀਂ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 1 (ਏ) ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦੇਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਵਾਲਾ ਮੰਗਣ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 28-ਏ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ”

36. ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ 1956 ਦੀ ਸੋਧ ਦਾ ਉਦੇਸ਼, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸੁਧਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਿੱਟੀ ਕੱਟਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੱਕ ਦੇਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕੱਟਣ ਵਾਲੇ ਖੇਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ (1) (ਏ) ਦੀ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਤਰਕ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਹਨ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਬੇਤੁਕੀ ਗੱਲ ਵੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਨਿੱਜੀ ਖੇਤੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1956 ਦੀ ਸੋਧ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਦੰਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਹਟਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਸ਼ਬਦ. "ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।" ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਇਸ ਲਈ, ਤਿੰਨਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਸੂਚਨਾ ਭੇਜਣੀ ਪਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਅਜਿਹਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

37. ਆਰ. ਐਲ. ਅਰੋੜਾ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ (1964) 6 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 784 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾਃ “ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇੱਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਆਖਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ

ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਪਹਿਲੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀਃ (ਦੇਖੋ ਕੇਦਾਰ ਨਾਥ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ)

38. ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਡਾਲਮੀਆ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਜਸਟਿਸ ਐੱਸ. ਆਰ. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਛੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ (ਡੀ) ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ, ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ "... ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅੱਗੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ - (ਡੀ) ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀਆਂ ਡਿਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਭਾਸਮੇ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਨਾਬਾਲਗ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

39. ਪ੍ਰਸਤਾਵ (ਡੀ) ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੁੱਢਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਪੈਰਾ 72 , ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਡਾਲਮੀਆ ਦੇ ਕੇਸ (ਉੱਪਰ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, 13 ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ (1), (3), (6) ਅਤੇ (8) ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨਃ " 72. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 1960 ਵਿੱਚ ਕੰਗਸਾਰੀ ਹਲਦਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 ਤਹਿਤ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਇੰਨੀ ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਉਹ ਲਗਭਗ ਮਨਘੜਤ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਕੁੱਝ 18 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਮਨਘੜਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਅੱਜ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਮਨਘੜਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਆਉਣ ਕਾਰਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਠੋਸ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ

ਵਾਲੇ ਕੁੱਝ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉੱਭਰ ਰਹੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਵਿਲੱਖਣ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਿਸਾਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕੁਝ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਉੱਭਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਬਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈਃ “(1) ਧਾਰਾ 14 ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਇਰਲੈਂਡ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਐਲਾਨ ਹੈ। ਇਹ ਗਣਤੰਤਰਵਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਦੇ ਆਖਰੀ ਭਾਗ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਅਮਰੀਕੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਚੌਦਵੀਂ ਸੋਧ, ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤ ਦੇ ਵਿਤਕਰੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀਆਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਬਰਾਬਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਕਲਪ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਸਮਾਨ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(3) ਰਾਜ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੁਕਮ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਟੀਚਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਸਹੀ ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੀ ਕਾਢ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਵਰਗੀਕਰਣ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਜਾਂ ਵਿਗਿਆਨਕ ਬੇਦਖਲੀ ਜਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਰਗੀਕਰਣ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਭਰਮਪੂਰਨ ਸ਼ੁੱਧਤਾ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਾਂ ਸਿਧਾਂਤਕ ਟੈਸਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਵਰਗੀਕਰਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(6) ਕਾਨੂੰਨ ਸਮਾਜ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਤਜਰਬੇ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਵਰਗਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾ ਅਤੇ ਵੱਖ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੁਰਾਈ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਪਛਾਣ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਵਰਗੀਕਰਣ ਕਦੇ ਵੀ ਮਨਮਰਜ਼ੀ, ਨਕਲੀ ਜਾਂ ਟਾਲਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

(8) ਇਹ ਅੰਤਰ ਜੋ ਵਰਗੀਕਰਣ ਦਾ ਅਧਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਵੱਖਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਗਠਜੋੜ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ

ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਚੁਣੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਲਗਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਵਰਗ ਵਿਤਕਰੇ ਨੂੰ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਗੀਕਰਣ ਨੂੰ ਮਨ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਵਰਗੀਕਰਣ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਪ੍ਰਸਤਾਵ (ਡੀ) ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਡਾਲਮੀਆ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ (ਉੱਪਰ) ਇੱਕ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ (6) ਵਿੱਚ ਅਪਵਾਦ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀਆਂ ਡਿਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਰਗੀਕਰਣ ਕਦੇ ਵੀ ਮਨਮਰਜ਼ੀ, ਨਕਲੀ ਜਾਂ ਟਾਲਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵ (8) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ 1969 ਏ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਸੋਧ. ਇਸ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਾਬਾਲਗ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1ਏ) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਾਫੀ ਯੋਜਨਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ (1) (ਏ) ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਡਰਾਫਟਸਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਤੱਥ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 32 ਐੱਫ (1) (ਏ) ਨੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 1969 ਦੀ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਜੋੜੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਛੋਟੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ, ਨਾ ਕਿ ਹੋਰ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਨਾਬਾਲਗ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਰਗੀਕਰਣ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਰਗੀਕਰਣ ਹੈ ਜੋ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਵਰਗੀਕਰਣ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।

40. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਰਗੀਕਰਣ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, "ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ", ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ (1) (ਏ) ਵਿੱਚ 1969 ਦੀ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਹੁਣ ਪੱਖਪਾਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤਿੰਨਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ' ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

41. ਸ਼ਾਇਰਾ ਬਾਨੋ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ (2017) 9 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 1 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਪਹਿਲੂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈਃ “

62. ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਰੁਤਬੇ ਅਤੇ ਮੌਕੇ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਦਾ ਹੈ-(1) ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਮਾਨਤਾ, ਅਤੇ (2) ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਸੁਰੱਖਿਆ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਮਾਨਤਾ ਸੰਕਲਪ ਯੂਕੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ 14 ਵੀਂ ਸੋਧ ਤੋਂ ਉਧਾਰ ਲਈ ਗਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੇ. ਸੁੱਬਾ ਰਾਓ, ਅਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, 34 ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਮਾਨਤਾ ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸੰਕਲਪ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ "ਵਿਤਕਰੇ" ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਨਿਯਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇ “ 50. ... ਵਰਗੀਕਰਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਵਰਗੀਕਰਣ ਲਈ ਕੁਝ ਅਧਾਰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਚਿੰਤਤ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਲੇਖ ਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ” ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵਰਗੀਕਰਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਇੱਕ "ਸਹਾਇਕ ਨਿਯਮ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਵਿਹਾਰਕ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 63. 1974 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ "ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ" ਜਾਂ "ਸਕਾਰਾਤਮਕ" ਪਹਿਲੂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਹਿਭਾਗੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਤਰਕਹੀਣ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਧਾਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ” 42. ਹੀਰਾਲਾਲ ਪੀ. ਹਰਸੋਰਾ ਬਨਾਮ ਕੁਸੁਮ ਨਰੋਤਮਦਾਸ ਹਰਸੋਰਾ (2016) 10 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 165, ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ ਤੋਂ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 2005 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਕਿਊ) ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕਥਿਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਕਿਊ) ਨੇ "ਜਵਾਬਦੇਹ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਬਾਲਗ ਪੁਰਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਘਰੇਲੂ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਮੰਗੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, "ਬਾਲਗ ਪੁਰਸ਼" ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈਃ “39. ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ

ਨਿਰੀਖਣ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਵੱਲ ਵੀ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 2005 ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਮਰਦ ਅਤੇ ਔਰਤ, ਬਾਲਗ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਬਾਲਗ ਵਿਚਕਾਰ ਸੂਖਮ ਅੰਤਰ ਨਾ ਤਾਂ ਅਸਲ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੋਈ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ ਸਵਾਮੀ [ਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ ਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਸੀ. ਬੀ. ਆਈ., (2014) 8 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 682 ਵਿੱਚ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤ ਅਨੁਸਾਰਃ (2014) 6 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. (ਸੀ. ਆਰ. ਆਈ.)

42: (2014) 3 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. (ਐੱਲ. ਐਂਡ. ਐੱਸ.) 36] ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ, "ਬਾਲਗ ਪੁਰਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ ਤੋਂ ਪੀੜ੍ਹਤ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ।

ਦਿਆਲੂ ". ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਕਿਊ) ਵਿੱਚ "ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ "ਬਾਲਗ ਪੁਰਸ਼" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ 2005 ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ।

44. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ 2005 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਕਿਊ) ਵਿੱਚ "ਬਾਲਗ ਪੁਰਸ਼" ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਾਕੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 2005 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਕਿਊ) ਦੇ ਤਹਿਤ, "ਜਵਾਬਦੇਹ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸਿਰਫ "ਜਵਾਬਦੇਹ" ਦੇ ਬਾਲਗ ਪੁਰਸ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਅਪਵਾਦ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ "ਬਾਲਗ ਮਰਦ" ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਕੋਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਂਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ”

43. ਸਕੱਤਰ, ਮਹਾਤਮਾ ਗਾਂਧੀ ਮਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀਆ ਕਾਮਗਰ ਸੈਨਾ (2017) 4 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 449, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾਡੀ. ਐੱਸ. ਨਕਾਰਾ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ, (1983) 1 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 305, ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆਃ “ 88. ਨਾਗਰਿਕ ਲਈ ਕੀ ਉਪਾਅ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਅਨੁਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ

ਕੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ? ਰਵਾਇਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਰ ਨਾਕਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ [ਡੀ. ਐੱਸ. ਨਾਕਾ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ, (1983) 1 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 305: 1983 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. (ਐੱਲ. ਐੱਡ. ਐੱਸ.) 145] ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਾਕਾ ਕੇਸ [ਡੀ. ਐੱਸ. ਨਾਕਾ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ, (1983) 1 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 305 ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ: 1983 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. (ਐੱਲ. ਐੱਡ. ਐੱਸ.) 145] ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰੇਰਕ ਰਾਹਤ ਦੇਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਜੋ ਨਕਲੀ ਵਰਗੀਕਰਣ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪੱਖਪਾਤੀ ਵਰਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। "

44. ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਆਦਰਪੂਰਵਕ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ (1) (ਏ) ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ, ਅਸੀਂ "ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ।

45. ਹੁਣ ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਬਾਰੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਅੰਨਾ ਭਾਊ ਮਗਦੂਮ ਬਨਾਮ ਬਾਬਾ ਸਾਹਿਬ ਆਨੰਦਰਾਓ ਦੇਸਾਈ (1995) 5 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 243 ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ 1965 ਵਿੱਚ ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਭਾਵ 1969 ਸੋਧ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਸੰਨ 1969 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੋਧਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੋਧ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ 17.1.1965 ਉੱਤੇ ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਧਾਰਾ 32- ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕੋਈ ਸੂਚਨਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਾਫੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੀ। ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕੋ ਇੱਕ

ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਖਰੀਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1ਏ) ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹਨ।

46. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅੱਪਾ ਨਰਸੱਪਾ ਬਨਾਮ ਅਕੁਬਾਈ ਗਣਪਤੀ (1999) 4 ਵਿੱਚ ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 443, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਿਨ ਵਿਧਵਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਦੀ ਮੌਤ ਸੰਨ1969 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਨ1965 ਵਿੱਚ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੱਥਾਤਮਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਲ ਗਿਆਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀਃ “ 4. ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਿਨ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਿਨ ਦੇ ਵਾਰਸ ਕੌਣ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਗਿਣੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 32-ਐੱਫ ਅਤੇ 31 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਏ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ। ” ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ 1948 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ 1956 ਦੀ ਸੋਧ ਜਾਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

47. ਅਗਲਾ ਫੈਸਲਾ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਸੁਦਾਮ ਗਣਪਤ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਧਾਰਾ 31 (3) ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ (1) ਬਿਲਕੁਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੂਚਨਾ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੈਰਾ 27 ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ (1ਏ) ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥ ਫਿਰ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

48. ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਗਲਾ ਫੈਸਲਾ ਤੁਕਾਰਾਮ ਮਾਰੂਤੀ ਹੈ। ਚਵਾਨ ਬਨਾਮ ਮਾਰੂਤੀ ਨਾਰਾਇਣ ਚਵਾਨ, (2008) 9 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 358। ਇਹ ਫ਼ੈਸਲਾ ਅੱਪਾ ਨਰਸੱਪਾ (ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਉਹ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਕੌਣ ਸੀ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਅੱਪਾ ਨਰਸੱਪਾ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

49. ਹੁਣ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼੍ਰੀ ਭਾਸਮੇ ਦੀਆਂ ਕੁੱਝ ਹੋਰ ਦਲੀਲਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 14 (1) (ਏ) ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹਰ ਸਾਲ 31 ਮਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਹ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 32-ਐੱਫ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਿਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁੰਬਈ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਰਤਨਾਗਿਰੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ 14 (1) (ਬੀ) ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹਰ ਸਾਲ 31 ਮਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ. ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੀ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਦਲੀਲ ਕਿ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਪਿੰਡ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕੋਈ ਹਰ ਕਿਸੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਤਨਾਗਿਰੀ ਦੇ ਇੱਕ ਪਿੰਡ

ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਮੁੰਬਈ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। 1956 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਉਲਟ ਅੱਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਰਹੀ ਉਲਟ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਦੂਜੀ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਦਲੀਲ, ਕਿ ਇਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹਨ ਜੋ ਹੁਣ ਚੰਗੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਜੋ ਗਰੀਬ ਹਨ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।

50. ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਹੁਣ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨਃ (i) 1969 ਦੇ ਸੋਧ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ, ਜੋ ਵਿਧਵਾ ਸੀ ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਅਪੰਗਤਾ ਤੋਂ ਪੀੜ੍ਹਤ ਸੀ, ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵਾਂ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

((ii) ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਭੇਜਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਆਪਣੇ ਖਰੀਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕੇ।

(iii) ਅੱਪਾ ਨਰਸੱਪਾ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੁਦਾਮ ਗਣਪਤ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 47 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੁਕਾਰਾਮ ਮਾਰੂਤੀ (ਉੱਪਰ) ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਅੱਪਾ ਨਰਸੱਪਾ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 1 ਅਗਸਤ, 2014 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ 2008 ਦੀ ਖਰੀਦ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਨੂੰ ਹੁਣ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਹੁਣ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣਨ ਦਾ ਮੁਲਤਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ

ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।



Tarun Mehra

Advocate